

C/2023/956

27.11.2023

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 22 sierpnia 2023 r. – Societa Italiana Lastre SpA / Agora**

(Sprawa C-537/23, Societa Italiana Lastre)

(C/2023/956)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Societa Italiana Lastre SpA (SIL)

Druga strona postępowania: Agora SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku niesymetrycznej klauzuli prorogacyjnej dającej wyłącznie jednej ze stron możliwość wyboru sądu, którego jurysdykcja wynika z przepisów powszechnie obowiązujących, innego niż sąd wskazany na mocy tej klauzuli, gdy druga strona podnosi, że klauzula ta jest niezgodna z prawem z powodu braku precyzji lub niesymetrycznego charakteru – kwestię tę należy rozstrzygać w świetle autonomicznych zasad wywiedzionych z art. 25 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I bis⁽¹⁾ oraz celu tego rozporządzenia, jakim jest przewidywalność i pewność prawa, czy też należy ją rozstrzygać stosując prawo państwa członkowskiego wskazanego w klauzuli? Innymi słowy, czy zagadnienie to dotyczy ważności klauzuli pod względem materialnym w rozumieniu tego artykułu? Czy też przeciwnie, należy uznać, że przesłanki ważności klauzuli pod względem materialnym podlegają wykładni ścisłej i obejmują wyłącznie materialnoprawne przyczyny nieważności, przede wszystkim oszustwo, błąd, podstęp, groźbę i brak zdolności do czynności prawnych?
- 2) Jeżeli kwestię braku precyzji lub niesymetrycznego charakteru klauzuli należy rozstrzygać w świetle zasad autonomicznych – czy art. 25 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I bis należy interpretować w ten sposób, że należy odmówić zastosowania klauzuli, która upoważnia jedną ze stron do wytoczenia powództwa wyłącznie przed jeden sąd, natomiast drugiej pozwala wytoczyć powództwo nie tylko przed ten sąd, lecz również przed każdy inny sąd mający jurysdykcję na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących?
- 3) Jeżeli niesymetryczność klauzuli stanowi przesłankę materialnoprawną, jak należy interpretować ten przepis, a w szczególności odesłanie do prawa państwa, którego sąd został wskazany, w sytuacji gdy klauzula wskazuje kilka sądów lub gdy klauzula wskazuje jeden sąd pozostawiając jednej ze stron możliwość wyboru innego sądu, a w chwili wytoczenia powództwa wybór ten nie został jeszcze dokonany:
  - czy prawem krajowym, które należy stosować, jest prawo państwa jedyne sądu, który został wyraźnie wskazany, a okoliczność, że powództwo można wytoczyć również przed inne sądy nie jest istotna?
  - czy w sytuacji, gdy wskazano kilka sądów, można powoływać się na prawo sądu, przed który rzeczywiście wytoczono powództwo?
  - czy wreszcie, mając na uwadze motyw 20 rozporządzenia Bruksela I bis, należy rozumieć, że odesłanie do prawa państwa członkowskiego, którego sąd został wskazany, dotyczy obowiązujących w tym państwie norm materialnoprawnych czy norm kolizyjnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).